

דעם רבינ'ס

עיוכט

אײערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

דער ריינער קוואל

אין גאס אָדער אין חדר?

אין די וואכעדיגע סדרה דערציילט מען די פרשה פון נח. מ'דארף וויסן אז וואס עס שטייט אין די הייליגע תורה איז נישט חס ושלום א מעשה וואס איז געווען, נאר אין יעדע ווארט פון די הייליגע תורה ליגט גרויסע און געוואלדיגע טיפע סודות, און מען קען זיך לערנען פון דעם ווי אזוי צו דינען גאט ברוך הוא.

דאס ווארט "תורה" איז פון די לשון "הוראה". עס קומט צו לערנען ווי אזוי זיך אויפצופירן. בפרט אין די פסוקים וואו די תורה זאגט נישט ארויס בפירוש די מצוות נאר דערציילט מעשיות, דארף מען וויסן אז דארט ליגט באהאלטן גאר טיפע סודות התורה אין יעדע אות.

מיט סיעתא דשמיא וועלן מיר זען וואס מיר קענען ארויס לערנען פון פרשת נח הנהגות ווי אזוי צו דינען דעם באשעפער, לויט די הייליגע הקדמות וואס מיר האבן באקומען פונעם הייליגן רבי'ן.

עס איז דא א באקאנטע תורה אין לקוטי מוהר"ן

וואס רופט זיך קרא את יהושע (סימן ו) דער רבי זאגט דארט אז ווער עס וויל תשובה טון דארף זיך שטארקן אין אלע מצבים סיי ווען ס'גייט אים גרינג; ווען ער גייט ארויף מדרגות, אין דעם רבינ'ס שפראך ווערט דאס אנגערופן "בקי ברצוא" דאס מיינט לויפן פאראויס, און סיי ווען ס'גייט אים שווער; ער גייט אראפ מדרגות, וואס דער רבי רופט דאס אן "בקי בשוב" וואס דאס מיינט גיין אויף צוריק צוועגעס.

רבי נתן איז זייער שיין מסביר ווי אזוי די למודים פון פרשת נח איז נוגע צו יעדן איינעם פון אונז. ער ברענג אראפ א זוהר הקדוש און פון נאך הייליגע ספרים אז די ווארט "תיבה" האט צוויי טייטשן, עס קען מיינען די שיף פון נח און עס קען מיינען "א ווארט", דאס מיינט די "ווערטער" פון דאווענען. דער אייבערשטער האט געזאגט פאר נח בא אתה וכל ביתך אל תיבה דו און דיין הויזגעזונד זאלן אריין אין די תיבה, דאס איז מרמז אויף די בחינה פון "בקי המשך אויף זייט 5

מן ביים טיר...

זאגט אים: "הער מיר אויס, איך בין דיר גרייט צו געבן דעם שיינעם חלוקה אָבער מיט איין תנאי, אז דו זאלסט אויך נעמען פאר מיין קרוב וועלכער וואוינט אויך אין דעם שטאט, ער האט מיר נישט געבעטן אָבער דאס איז דער תנאי, איך וויל אים אויך שיקן.

פארשטייט זיך אז ער האט באלד מסכים געווען, ער האט גאנץ א גרויסע ווען (טענדער) ער האט אראפגעלייגט אלע זיין פונעם ווען און איבערגעפולט די פילע שווערע

פישקעס. אַנקומענדיג אין די שטאט וואו מיר וואוינען האט ער שיינערהייט אלעס אראפגעלייגט פארנט פון אונזער טיר. אינדערפרי ווען מיר שטייען אויף טרעפן מיר צענדליגע פישקעס מן אין פארנט פון

אונזער שטוב...

איך האב זיך נאכאמאל אויסגעלערנט פון מיין טאטן אז מען דארף נישט אזוי שווער שוויצן און שלעפן ענדערש זאלן מען אריינלייגן די כוחות אין תפלה והודאה צום באשעפער, אלעס וועט אַנקומען בעזרת השם גרינגערהייט פונקט אין צייט!

צו הילד נחמן, טעלעפאן אין שטוב ענדיגט זיך 7824, די מעשה וואס דו האסטו דערציילט אין טעל-ליין איז אריינגעקומען זייער נישט קלאר, פארצייל עס נאכאמאל, רעד נישט אריין שטארק אין טעלעפאן ווייל עס ווערט אומקלאר.

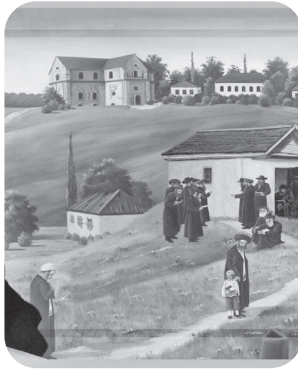
עס איז ערב יום טוב, ס'איז הימל און ערד, אלע רעדן פון די גרויסע חלוקה וואס מען טיילט אין וויליאמסבורג, א חידוש... גסח אַרץ ישראל. א חשוֹב'ער נדבן האט זיך געלאזט אויסגיטן פון זיין טאש פאר כלל ישראל, פרייליך צו מאכן אידישע שטיבער.

מיר וואוינען אויף די בערג, א שעה צוויי אַוועק פון שטאט, מינע מאמע האט זייער שטארק געוואלט אויך זיין א חלק פון די וועלכע באקומען דעם ברייטן חלוקה, אָבער פאר מיין

טאטע האט נישט געצויגן די נאך, אָבער ער האט ווי אלעמאל מתפלל געווען עס זאל זיין גענוג שפע אין שטוב אז מיין מאמע זאל זיין צופרידן און האבן א שמחת יום טוב.

א איד וועלכער וואוינט אין דעם זעלבן שטאט ווי מיר וואוינען האט אַנגעקלינגען איינעם פון די גרויסע עסקנים וועלכע האבן אַנגעפירט דעם גרויסע חלוקה פראיעקט און געבעטן אויב ער קען אויך באקומען, ער וואוינט טאקע אזוי ווייט אַוועק אָבער ער קען קומען מיט זיין ווען (טענדער) און עס אהיימנעמען נאך זיין טאג אַרבעט, דער עסקן

די וואונדערליכע שדכנות געלט

אויבערשטן
אין די
פעלדער און
וועלדער.

אָדל, וועלכע
איז געווען
א ווייט-
זעענדע

פרוי, האט

זיך דערמאנט איבער די שבחים
וואס איר טאטע האט געזאגט אויפן
קינד, און האט פארשטאנען אז נישט
אומזינסט האט איר גרויסער טאטע
זיך אויסגעדרוקט פאר איר, די שבחים
אויפן קינד שמחה, און זיכער האט ער
איר געמיינט צו מרמז זיין אז זי זאל
אים נעמען פאר אן איידעם, א מאן פאר
איר טאכטער פייגא, וועם אירע גרויסע
ברודערס, דער הייליגער דגל מחנה
אפרים און רבי ברוך'ל מעזיבוזש'ער
האבן גערופן 'פייגאלע די נביאה'טע'.

אט פון דעם שידוך איז שפעטער
ארויסגעקומען דער גרויסער
וואונדערליכע נשמה - רבינו הקדוש רבי
נחמן מברסלב צוויק"ל, וועלכער האט
באלויבטן דער וועלט מיט זיין געטליכן
שיין וואס גייט נאך און ביזן היינטיגן
טאג.

--- די שדכנות געלט האט זיך ווירקליך
אפגעצאלט!

המשך פון פאריגע וואך

די ברית מילה איז אפגעהאלטן געווארן
מיט גרויס פרייד, און; ויקרא שמו
בישראל "שמחה".

די תפלה פון דאס קינד'ס מאמע איז
טאקע אנגענומען געווארן, און נאך א
חדש האט זי אויסגעהויכט איר נשמה,
איבערלאזנדיג אויפן וועלט א הייליג
קינד.

דאס קינד שמחה איז איבערגעגעבן
געווארן צום שטוב פונעם בעל שם טוב,
וויבאלד זיין גרויסער טאטע האט נישט
געהאט די מעגליכקייט אים צו ערציען,
זייענדיג פארנומען ארומצופארן
בשליחות פון זיין רבי'ן. דער הייליגער
בעל שם טוב האט זיך פיל אפגעגעבן
מיטן קינד, און האט עטליכע מאל
געלאזט פאלן ווערטער איבער די
גרויסקייט פונעם קינד פאר זיין הייליגן
טאכטער די צדיקת אדל.

יארן זענען אריבער, און דאס קינד איז
גרעסער געווארן, ווען אינדערמיט האט
דער הייליגער בעל שם טוב הקדוש
פארלאזט דער וועלט. דאס קינד איז שוין
אלט געווען צען יאר, און האט גענצליך
מקדיש געווען זיין לעבן דינענדיג דעם

"מזל טוב" צום סיום

יודא פירטה, שמחה גולשבסקי, צבי אלימלך מנדליאל, נתן צציק, נחמן גרין, יצחק יעקב דאווידאוויטש אהרן הערש מערמעלשטיין, נחמן בעק, נחום זאב פראנק, אלעזר אנשין, חיים וויצהנדלר, חיים גוטליב שמואל גאטליב, מאיר שמעון אנשין, מנחם אנשין, בנימין אנשין, ישעי ראטענבערג, שלום וויסיפיש ישעיהו אליהו? סולרש, נחמן סולרש, יענקי קלצקי, נחמן יוסף שטערנפעלד, שלמה וויצהענדלר אהרן יצחק לעבאוויטש, משה נברוצקי, נחמן שמעון ווייס, שמעון בערגער, שלמה וויצהענדלר, מנחם מענדל חיים ווייס.

די אלע קינדער קענען אפנעמען

אמתנה לכבוד זייער סיום.

אויב זענען דא קינדער וואס זייער נאמען שטייט נישט דא און זיי האבן געלערנט, זאלן ביטע אריינרופן אין טעל-ליין און איבערלאזן זייער נאמען און ספר וואס זיי האבן געלערנט.

די מתנות קען מען באקומען ביי

ר' יואל יאראוויטש ת"ת ברסלב בית שמש,

אדער ר' משה געפנער אין ת"ת ברסלב ירושלים.

די קינדער אין חו"ל וועלן באקומען אין פאסט בעז"ה

המשך פון זייט 1

דער ריינער קוואל

דאווענען מיט גרויס פֿוֹנה און גרויס התלהבות, אָדער לְמִשָּׁל עַר גייט אויפֿשטיין זייער פֿרי און זיך גרייטן צום דאווענען, א שטיק צייט שפֿעטער זעט ער אז זיין פֿלאן איז זיך צורירן און ער איז ביי זיך אינגאנצן אראפ געפאלן, דאָרף ער זיך זייער שטארקן און דערהאלטן און טון וואס ער קען און חס ושלום נישט זיך מייאש זיין, און דאס מיינט "בְּקִי בְּשׁוֹב" ווי אויך ווען א קינד איז עוסק בדברי הרשות ווען ער גייט לְמִשָּׁל עֶסן אָדער זיך שפֿילן אָדער אין געשעפט, דאָרף ער וויסן אז דאס מיינט אויכעט דינען דעם אייבערשטן. (הלכות שבת ז' אות ס"ט ע')

דער אייבערשטער זאל העלפֿן מיר זאלן אלע זוכה זיין צו תשובה בשלמות און מיר זאלן זיין בְּקִי בְּרָצוּא און בְּקִי בְּשׁוֹב און דורך דעם וועט זיין די גאולה שלמה בְּקִרְוּב.

בְּרָצוּא" צו אריינגיין אין די תיבה וואס דאס מיינט די ווערטער פון דאווענען. שפֿעטער האט דער אייבערשטער אים געהייסן צא מן התיבה אתה ואשתך וכו' כל החיה וכל הרמש הוצא גיי ארויס פון די תיבה דו מיט דיין משפחה און אלע חיות וכו' זאגט רש"י אויף די ווארט "הוצא" אז מען ליינט דאס "הוצא" דער אייבערשטער זאגט פאר נח, טאמער זיי ווילן נישט ארויס פון די תיבה נעם זיי דו ארויס, ווייל דאס איז מרמז אויף דער ענין פון "בְּקִי בְּשׁוֹב".

יעדער איינער פון אונז וואלט געוואלט א גאנצן טאג זיצן אין שול אָדער אין חדר און נאר דינען דעם אייבערשטן דאָרט, אָן קיין נסיונות פון די גאס און אָן קיין שוועריקייטן, צום ביישפֿיל א אינגל מאכט אָפּ ביי זיך אז פון היינט אָן גייט ער

א פעקל נאש...

עס איז רעוא דרעוין
אין ברסלבער שול אין
ירושלים. דער צבור איז זיך
צונויפגעקומען נאך מנחה
זיך זעצן עסן צוזאמען שלוש
סעודות, די יונגעלייט און
בחורים האבן זיך צוגעאייילט
צו רוקן די טישן און אויסלייגן
טישטעכער און אריינגעברענגט
טעלער'ס, בולקעלעך א.ד.ג. פאר
די סעודה. צווישן די חסידים וועלכע זענען
געזעצן ביי דער סעודה איז געווען דער
חסיד ר' אלחנן ספעקטאר ז"ל, ער האט
זיך געוואשן און געזעצט עסן ער זיצט
שטיל אין זיין ווינקל, ווען איינער פון די
חסידים וועלכער איז געזעצן דעןגעבן האט
צוגערוקט דעם טעלער סאלאט טחינה צו ר'
אלחנן אים צו מכבד זיין.

מיטאמאל האט זיך געעפנט די טיר פון
בית מדרש און א חבורה אינגלעך וועלכע
האבן ביז איצט געשפילט יעצט אינדרויסן,
זענען אריינגעלאפן מיט איין אימפעט זיך
וואשן צו דער סעודה. די קינדער זענען
גוט פארשוויצט און קלעפעדיג פון די
איז-קרעים וואס מען האט געטיילט נאכן
חברת-תהלים. איינער פון די קינדער
וועלכער איז נאך געווען גאנץ אינג און
נישט אזוי אויסגעארבעט אין דעם ענין פון

דרך ארץ איז צוגעגאנגען צום טיש וואו ר'
אלחנן איז געזעצן און אן טראכטן צו פיל
איז ער צוגעגאנגען צום טעלער סאלאט און
איינגעטונקען זיינע פינגער אין די טחינה צו
געבן א קאסט פארן עסן....

ר' אלחנן - וועלכער איז געווען זייער
אן איידעלער איד און האט נישט געקענט
פארטראגן אזא סארט פירונג, האט
אוועקגערוקט דאס האנט פונעם קינד און
אים מרמז געווען מיט א תנועה אז ס'פאסט
נישט... דער אינגל האט באלד פארשטאנען
דעם וואונק און געכאפט הענט און פיס און
אוועקגעלאפן...

אבער - - ווי נאר דאס קינד איז
אוועקגעגאנגען איז ר' אלחנן געווארן זייער
פארקלעמט, 'אוי וויי', האט ער געטראכט
צו זיך, 'וואס האב איך געטון?! איך האב
געטשעפעט א איד! א אידיש קינד!' ביי ר'
אלחנן איז נישט געווען קיין אונטערשייד
ווי אלט דער מענטש איז, א קינד אדער
א עלטערער איד, דער באשעפער לאזט
נישט וויי טאן א צווייטן! נו, אויב מען
האט געטשעפעט איינעם, דארף מען אים
איבערבעטן! ר' אלחנן האט שוין א פלאן....

א וואך ארום, ערב שבת קודש, נעבן דער
געשעפט פון די נאשערייען, שטייט א
עלטערער איד און קוקט איבער מיט
אינטערעסע די אויסוואל פון די נאשערייען
אזוי ווי עס וואלט געווען ממש אן עקסטרער
געוואלדיגע עבודה... דאס איז געווען נישט

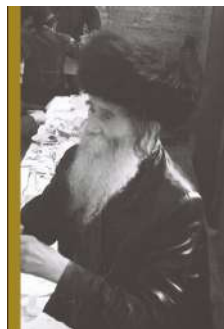
זיין געזיכט, וואו געפינט מען דאס קינד?? נאכן זיצן אזוי א לענגערע צייט האט זיך ר' אלחנן אויפגעהויבן פון אָרט און איז צוגעגאנגען צו ר' יוסף שמעון בארזעסקי וועלכער איז געווען אביסל מקורב צו אים, און אים געפרעגט שטיל, אפֿשר קענסטו מיר העלפֿן?! ר' יוסף שמעון האט געקוקט אויף ר' אלחנן אביסל דערשראקן וואס איז געשען? לויטן פֿנים פֿון ר' אלחנן האט אויסגעזען ווי עפעס באדייטנד איז געשען.

לעצטע וואך, האט ר' אלחנן געזאגט צו ר' יוסף שמעון, האב איך געטשעפעט איינעם פֿון די קינדער וואס האט געפאטשקעט אין די עסן מיט זיינע פינגער... דאס קינד איז פארשעמט געווארן און איך וויל אים איבערבעטן אבער איך קען אים נישט אזוי גוט, איך דערקען אים נישט צווישן אלע קינדער... אפֿשר קענסטו מיר העלפֿן?

דער יונגערמאן האט נישט געוואוסט ווי אזוי צו רעאגירן אויף אזא מעשה, אן עלטערער איד ווי ר' אלחנן וואס איז פיל מיט תורה, תפלה און עבודת ה', וויל איבערבעטן א קליין קינד וואס האט זיך נישט שייך געפירט? אבער ר' אלחנן שטייט אנטקעגן אים מיט א בעטנדיגע בליק, עס זעט אויס ווי זיין גאנצער לעבן הענגט אין דעם טרעפֿן דאס קינד... ר' יוסף שמעון וואס האט געקענט די קינדער וועלכע קומען אין שול האט אנגעהויבן קלערן 'ווער קען זיין דאס קינד?' מיט אמאל האט ער געכאפט! דאס פאסט פאר מענדעלע

קיין אנדערער ווי ר' אלחנן ז"ל, וועלכער האט אוועקגעלייגט אלע זיינע סדרים און עבודות און איז געקומען קויפֿן עפעס צו מפיס זיין דאס קינד... נאכן איבערטראכטן יעדע סארט האט ער צאמגענומען א שיינע זעקל מיט אלעם גוט וואס איז נאר געווען, שאקאלאדן און צוקערלעך, די סארט און יענע סארט, פֿון די בעסטע און שענסטע, ער האט באצאלט און אהיים מיט די זיסע פעקל אין האנט.

שבת נאכמיטאג
שפאנט ר' אלחנן
צום שול מיט זיינע
שיינע שבת־דיגע
לבושים ווען צו
אלעמענס וואונדער
האלט ער א
פעקעלע נאש אין

האנט. ער קומט אריין און שטעלט זיך ביים אריינגאנג, ווען ער בליקט אויף אלע זייטן א לענגערע צייט אפֿשר וועט ער טרעפֿן יענעם קינד, אבער ניין, ער דערקענט אים נישט, שוין האט ער באשלאסן זיך צו זעצן אין שול אנטקעגן די טיר אפֿשר וועט ער באמערקן דעם אינגל אריינקומען אזוי ווי פאריגע וואך.

מען האט שוין געדאוונט מנחה, און זיך געזעצט צו די סעודה, ר' אלחנן איז נאך נישט רואיג, ער האלט נאך אלס דאס פעקל אין האנט און בליקט צום טיר, וואס טוט מען? צייכנס פֿון זארג האבן זיך געוויזן אויף

(געביטן דער אמת'ער נאמען).

"יענע וואך האב איך דיר געטשעפעט,
ביטע זיי מיר מוחל!..."
"איך האב שוין יענע וואך גלייך מוחל
געווען..". האט דאס קינד געזאגט
שעמעוודיג...

ר' אלחנן'ס געזיכט איז ליכטיג געווארן,
זיינע אויגן האבן אויפגעשיינט, די ווערטער
פון קינד האבן אים פשוט מחיה געווען...
ער האט צוגעמאכט אויף א רגע זיינע אויגן
און געזאגט צום אינגעלע מיט א בעטנדיגע
שטימע, "אפֿשר וואלסטו געקענט מיר זאגן
די ווערטער ממֿש מיט דיין מויל: "איך בין
דיר מוחל"... דאס קינד האט באלד געזאגט
וואס ער האט געבעטן, און ארויסגעלאפן
מיט פרייד ווייזן פאר אלעמען זיין גרויסע
פעקל נאש וואס ער האט פארדינט...

ר' אלחנן גייט צוריק צו זיין ארט צופרידן
און רואיג, הא, איך האב שוין תשובה
געטון... דאס קינד איז שוין איבערגעבעטן
געווארן...

יפה שעה אחת בתשובה ובמעשים טובים
בעולם הזה - מפל חיי העולם הבא

"זאג מיר" האט ער געפרעגט פון ר' אלחנן,
"דאס העמעד וואס דער אינגל האט געהאט
איז געווען אביסל פארפלעקט?"
"נו, און אז ער האט געהאט אפאר פלעקן
אויפן העמד איז וואס?" האט ר' אלחנן
געפרעגט.

ר' יוסף שמעון האט שוין אלעס
פארשטאנען. "מענדעלע" איז ר' יוסף
שמעון צוגעגאנגען צו א קינד וואס איז
נאר וואס אריינגעקומען אין שול מיט א
פארשמירטע העמד, "קום נאר איין מינוט,"
דער אינגל האט געזען אז דער יונגערמאן
גייט צו צו ר' אלחנן האט ער אביסל
געקווענקלט אויב ער זאל צוגיין
אדער נישט, אבער ר' אלחנן ער
שוין דערקענט דאס קינד, ער איז
צוגעגאנגען מיט א גרויסע שמייכל צום
קינד און אים איבערגעגעבן די שיינע
זעקל מיט נאש, "נעם דיר מיין קינד,"
האט ער געזאגט מיט ווארעמקייט,

הרפסת הגליון נתגרב ע"י

הר"ר נתן פראנק הי"ו
לרגל הכנסת בנו הבה"ח
לעול התורה והמצות

הר"ר שמואל דוד שטרענפלד הי"ו
לרגל הולדת הבן למזל טוב

הר"ר אלישע גבריאל נוימאן הי"ו
לברכה והצלחה בכל ענינים

הר"ר יהודה כהן הי"ו
לרגל הכנסת בנו הבה"ח
לעול התורה והמצות

בערעלע - הא, איך האב שוין פארשטאנען,
זייד די האט גערעדט צום אויבערשטן...

זיידע - יא, האסט טאקע ריכטיג
פארשטאנען... איך האב געהאט א
פריוואטע שמועס! נאר איך אליין מיטן
מלך מלכי המלכים!!!

ה' יתברך, ער האט דאך באשאפן אלע
מלכים און אלע שרים איבער דער גאנצער
וועלט! "לב מלכים ושרים ביד ה'/" די
הארץ פון אלע פרעזידענטן פון אלע
לענדער איבער דער וועלט איז אין דער
האנט פון אויבערשטן! וואס ער וויל, דאס
זאגן זיי, וואס ער לאזט, דאס פלאנען
זיי! זיי קענען גארנישט טון אן דעם
אויבערשטן. און אונז ברסלב'ער חסידים
האט דער הייליגער רבי אויסגעלערנט א
געוואלדיגע וועג, אז יעדער איינער קען
רעדן א פריוואטע שמועס מיטן קעניג פון
דער וועלט! נישט איין מאל אין לעבן נאר
יעדן טאג!

בערעלע - איך טראכט צו מיר אליין, אויב
וואלט איך געקענט אריינגיין רעדן מיטן
פרעזידענט, וואלט איך זיכער געהאט
אסאך וואס צו בעטן... איז פארוואס,
ווען איך קום רעדן צום אויבערשטן וואס
ער איז באמת אסאך אסאך גרעסער און
העכער פון אלע מלכים פון דער וועלט,
איז מיין מזיל צומאל פארמאכט אין איך
טרעף נישט די ווערטער?

א שמועס מיט'ן זיידן

דער
חויכעלער
פרעזידענט

בערעלע - זייד, האסטו געהערט אז דער
פרעזידענט פון אמעריקע איז געקומען
קיין ארץ ישראל!

זיידע - יא, נו שוין וואס האט דאס מיט
אונז צו טון?

בערעלע - אלע וועגן זענען פארמאכט,
מען קען נישט פארן, מען לאזט נישט
אדורך... אלע שמועסן וועגן דעם, ווער
עס גייט טרעפן דעם פרעזידענט און ווער
גייט רעדן מיט אים...

זיידע - דו וויסט בערעלע, איך האב
פריער געשמועסט מיטן פרעזידענט
אליין!

בערעלע - וואס? ווען איז דאס געשען?

זיידע - היינט, ממש יעצט... איך האב זיך
צונויפגערעדט מיטן העכסטן פרעזידענט!
נישט דער קליין פרעזידענט פון
אמעריקע, נאר מיטן פרעזידענט וואס איז
איבער אלע פרעזידענטן פון דער גאנצער
וועלט!

בערעלע - איז וואס קען מען טון אז די וועלט זאל אונז נישט פארנארן? מען זאל קענען לעבן מיטן אויבערשטן?

זיידע - מ'דארף אסאך בעטן אויף דעם, פאלגן דעם רבי'ן און זיך מאכן יעדן טאג א צייט פאר התבודדות, זיין אליין מיטן באשעפער, בקביעות יעדן טאג א צייט, דער רבי זאגט א שעה אדער מער... אבער אז מען קען נאר אפאר מינוט איז אויף זייער גוט, אפילו מען האט נישט קיין ווערטער, די זאך אליין אז מען קומט זיך טרעפן מיטן אויבערשטן איז שוין א גרויסע זאך. און אויב מען וועט זיך האלטן שטארק מיט די הנהגה א לאנגע צייט, וועלן די ווערטער שוין קומען ביז מען קען זוכה זיין זיך צו אויסשמועסן מיטן אויבערשטן אזוי ווי מען רעדט מיט אן אמת'ער גוטער פריינד...

מען דערציילט אויף ר' ישראל בער אדעסער ז"ל אז איינמאל האט ער נישט געפונען ר' ישראל קארדוונער ז"ל (וואס האט אים מקרב געווען צום רבי'ן). ער האט אים ארומגעזוכט א לאנגע צייט ביז ער האט געטראכט אפטר איז ער געגאנגען אין וואלד? אין טאקע אין וואלד האט ער אים געפינען!... ווען ער האט אים דערזען פונדערן וויינטס צווישן די בוימער האט ער געזען ווי ר' ישראל רעדט צו איינעם א טיפע שמועס, ער איז אים מסביר אז ער

זיידע - איי איי איי, פֿרעגסט דאך אזוי גוט... דער הייליגער באשעפער איז אזוי גרויס און מעכטיג, מען קען גארנישט שאצן און ערקלערן זיין גרויסקייט, ער איז אן 'אור אין סוף', א ליכט וואס האט נישט קיין אנפאנג און האט נישט קיין ענד, אבער ליידער איז דא א הסתרה. די וועלט און אירע נארישקייטן פארשטעלט אונז צו זען די השגחה פונעם אויבערשטן. דער רבי ברענגט א משל (תורה קל"ג), אז עמיצער וועט לייגן נעבן זיינע אויגן א קליין פיצל מטבע, וועט אים דאס פארשטעלן פון זען א גרויסן בארג, כאטש די מטבע איז אסאך אסאך קלענער פונעם בארג, אבער אז מען שטעלט דאס אנטקעגן די אויגן קען עס פארשטעלן פון דעם מענטשן'ס אויגן אפילו א גרויסער בארג... אזוי אויף די אלע הנאות וואס די וועלט לויפט נאך, כאטש ס'איז אזוי נידריג, קליין און נאריש קען עס ליידער פארשטעלן פונעם מענטש צו זען דעם אויבערשטן, פילן זיין השגחה ווי ער פירט און נעמט אים ארום אין זיין לעבן.

מען דערציילט אז דער הייליגער בעל שם טוב האט אמאל געזאגט: "אוי וויי, די וועלט איז פול מיט ליכטיגע אורות און הויכע געוואלדיגע סודות און די קליין האנט שטייט אנטקעגן די אויגן און פארשטעלט פון צו זען די גרויסע ליכט...."

אויס'שמועס'ן איז געווען אזוי פשוט און
אמת'דיג אז מען האט ממש געזען ווי
ער רעדט זיך אויס צו אן אמת'ער גוטער
פריינד.

בערעלע - הלואי אויף מיר.

זיידע - הלואי אויף אלע אידן, דער
אויבערשטער זאל העלפן מיר זאלן זוכה
זיין צו מקיים זיין די ליכטיגע עצות פון
רבין וועט אונז אייביג גוט זיין.

וויל עפעס טאן אבער ער האט ספיקות,
פון איין זייט טראכט ער אזוי, אבער פון
צווייטן זייט אנדערש, אזוי האט ער מיט
זיינע הענט געפירט א גאנצע שמועס. ר'
ישׂראל בער האט דערציילט אז ער האט
ארוםגעקוקט אין אלע זייטן צו וועמען
רעדט ער דארט? ס'האט זיך דארט נישט
געפונען קיין נפש חיה, ביז ער האט
פארשטאנען אז ר' ישׂראל קארדווער
רעדט צום אויבערשטן. זיין וועג פון

וואס טוט מען? משיח איז שוין דא!!

דער הייליגער רבי האט געזאגט: "זיכער זענען פארהאן ערליכע אידן
אפילו זיי מאכן נישט קיין התבודדות, אבער איך רוף זיי אן "פלייטעס"
דערשטראקענע און צעמישטע. פלוצלונג ווען משיח וועט קומען און וועט
זיי רופן, וועלן זיי זיין צעמישט און מבבלבל. אבער מיר נדי וואס פאלגן און טוען

די עצה פון התבודדות] וועלן זיין ווי אויסגערוטע מענטשן
נאך א שלאף, וואס דער שכל איז רואיג און גוט מיטש,
אזוי וועט אונזער דעת זיין רואיג און מיטש אן קיין מהומה
און צעמישקייט... " (שיחת הר"ן רכ"ח)

קינדער, לאמיר פאלגן דעם הייליגן
רבי'ן און אנטקעגן גיין משיח מיט
רואיגקייט און געלאסנקייט!

ספּוּרֵי מַעֲשֵׂי־תּוֹת מְשֻׁנִּים קְדֻמוֹנִיּוֹת

מַעֲשֵׂה ג' - דְּעַר הַיִּנְקָע־דִּיגְעַר (2)

הָאֵט עֵס אִים אַוּעַק גִּיטְרָאגִין אַהִין. וואו טאג און נאכט קומען זיך צום אויף. ער קוקט זיך ארום. און ער איז שוין דאָרט (ווי טאג און נאכט דהיינו די זון מיט דער לבנה קומען זיך אין איינעם צום אויף)

הָאֵט עַר גִּיהֶעֲרַט ווי די זון מיט דער לבנה שמוסין. און די זון האט זיך גיקלאגט פאר דער לבנה. באַשֶׁר סע פאר האנדן איין בוים וואס דער בוים האט אסאך צווייגין און פירות און בלעטליך. און איטליכע צווייג און איטליכע פרי און איטליכע בלעטיל. האט אין זיך אַ באַזונדערע סגולה. דאס איז מסוגל צו קינדער. און דאס איס מסוגל צו פּרַנְסֶה. און דאס איז מסוגל סע זאל היילן דאס חולאַת. און דאס איז מסוגל צו איין אַנדער חולאַת.

אַיטליכס פּיציל פון דעם בוים. איז מסוגל צו איין אַנדערע זאף. און דעם בוים וואלט מען גידארפט אָן טרענקען. און אז מוזאל אים אָן טרענקען. וואלט עס זייער מסוגל גיווען. און לא די איה טרענק אים ניט אָן. שיי איה נאך אויף אים, און פאר טריקין אים.

הָאֵט זיך די לבנה אָן גירופן (צו דער זון) דו זאָרְגֶסט אַ פֶּרַעמְדֶע זאַרְג. איה וועל דיר דער ציילין מין דאָגה. באַשֶׁר איה האב טויזנט בערג. און ארום

אַמאַל איז ער גיקומען צו איין קרייטיכץ וואס ער האט נאך אזוי איין קרייטיכץ ניט גיגעסין. איז אים דאס קרייטיכץ זייער גפעלין מחמת ער האט גיגעסן אַ לאנגע צייט קרייטכצער. און ער האט זיי שוין גיקאנט. און אזוי איין קרייטיכץ. האט ער נאך ניט גיזעהן. האט ער זיך מיישב גיווען. ער וועט עס אויס רייסין מיט דעם ווארציל. איז גיווען אונטערין ווארציל איין דומיט. און דער דומיט איז גיווען פיר עקיק און איטליכע זייט פון דעם דומיט האט גיהאט אין זיך איין אַנדערע סגולה.

אויף איין זייט פון דעם דומיט איז גישטאנען אָן גישריבן. אז ווער עס וועט אָן נעמען ביי דער זייט. וועט עס אים טראגין אהין ווי טאג און נאכט קומען זיך צום אויף דהיינו ווי די זין מיט דער לבנה קומען זיך צום אויף אין איינעם. ווי דער האט אויס גיריסין דעם קרייטיכץ מיט דעם ווארציל (וואס דאָרט איז גיווען דער דומיט) האט זיך מוזמן גיווען. אז ער האט אָן גינומען ביי דער זייט. (דהיינו ביי דער זייט וואס עס איז מסוגל עס זאל אים טראגין צו דעם אָרט וואס טאג און נאכט קומען זיך צום אויף).

אין די פיס. שײט מען זיי אונטער פון דעם פול
פון דעם וועג. האבען זיי כח אין די פיס.

בנן זאלסטו אהין גיין ווארן דארט איז דא
אסאך פול וועסטו האבן איין רפואה. אויף די
פיס (דאס האט אלץ די זון גירעט צו דער לבנה) און ער
הערט דאס אלץ (היינו דער וואס האט קיין כח ניט
גיהאט אין די פיס האט דאס אלץ גיהערט).

דער ווייל האט ער א קוק גיטאן אויף דעם
דומיט אויף דער אנדערער זייט. האט ער
גיזעהן דארט איז גישטאנען אן גישריבן אז
ווער עס וועט אן נעמען ביי דער זייט. וועט עס
אים טראגן צו דעם וועג וואס עס גייען פון אים
ארויס כמה וועגן (דהיינו דער וועג וואס אויבן איז
גישטאנען וואס די זון האט מודיע גיווען דער לבנה)

האט ער אן גינמען ביי דער זייט. האט עס אים
אהין אוועק גיטראגן (דהיינו צו דעם וועג) האט ער
אריין גיטאן די פיס אין דעם וועג. וואס דער
פול איז א רפואה צו די פיס איז ער תיכף
גיהיילט גינווארין.

די טויזנט בערג. איז דא נאך טויזנט בערג. און
דארט איז דאס ארט פון שדים. און די שדים
האבן הינרשע פיס. האבן זיי קיין כח ניט אין
די פיס. נעמען זיי כח פון מיינע פיס. און מחמת
דעם האב איך קיין כח ניט אין מיינע פיס. און
איך האב א פול (דהיינו א שטויב) וואס דער פול איז
א רפואה צו מיינע פיס. קומט א ווינט און
טראגט אים אוועק.

האט זיך די זון אן גירופן אדאס זארגסטו. איך
וועל דיר זאגן א רפואה. באשר סע פאר האנדין
א וועג. און פון דעם וועג צו טיילין זיך כמה
וועגין.

אין וועג איז פון צדיקים. אפילו דער צדיק וואס
ער איז דא. שייט מען אים אונטער דעם פול פון
דעם וועג אין איטליכן טרעט. און איטליכן
טרעט וואס ער טוט. גייט ער אלץ אויף דעם
פול.

און סע פאר האנדין א וועג פון אפיקורסים אפילו
דער אפיקורס וואס ער איז דא. שייט מען אים
אונטער דעם פול אין איטליכן טרעט כנ"ל.

און סע פאר האנדין א וועג פון משוגעים. אפילו
א משוגע וואס ער איז דא. שייט מען אים
אונטער דעם פול כנ"ל.

און אזוי איז פאר האנדין כמה וועגין. און סע פאר
האנדין א וועג. באשר סע פאר האנדין צדיקים
וואס זיי זענען מקבל אויף זיך יסורים פירן זיי
די פריצים אין קייטין. האבען זיי קיין כח ניט

לאמיר זין פאר הערן

מעשׂה ג' - דער היגר (2)

- ער האט אנגעכאפט דער דומיט אויף די זייט וואס ווער עס נאכט אן די זייט קומט אן צו פלאץ וואס טאג און נאכט טרעפן זיך
- ד. **וואס האט די זון געקלאגט פאר דער לבנה?**
- אז ער האט נישט כח און די פוס ווייל די שדים נעמען זייער כח פון זיינע פוס
- אז ער טרוקענט די בוים וואס האט אין זיך אסאך סגולות
- ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ה. **וואספארא דאגה האט די לבנה דערציילט?**
- אז ער האט נישט כח און די פוס ווייל די שדים נעמען זייער כח פון זיינע פוס
- אז זי טרוקענט די בוים וואס האט אין זיך אסאך סגולות
- ביידע תשובות זענען ריכטיג

- פארוואס האט ער אויסגרוסן די קרייטיכץ מיט די ווארצל?**
- ווייל ס'האט אים אויסגעזען גאר א אלטע קרייטיכץ
  - ווייל ער האט געוואלט עסן אויך די ווארצל
  - ווייל אזא קרייטיכץ האט ער נאכנישט געזען
- וויאזוי איז געווען דער דומיט וואס ער האט געטראפן?**
- רינדעכיג
  - א לאנגע קעסטל
  - פיר עקעדיג
- וויאזוי איז ער אנגעקומען צו פלאץ וואס טאג און נאכט טרעפן זיך?**
- ער איז געגאנגען צופיס
  - מיט פערד און וואגן

נאר דאס זאלט איר זעהן תמיד צו טאן. אן צו טרענקען פיימער - מיט פיל הצלחה

סיפורי מלכים

וואו נאך אין סיפורי מעשיות ווערט דערמאנט דאס ווארט 'אפיקורסים'?

תשובות אויף פאריגע וואך: וואו נאך אין סיפורי מעשיות ווערט דערמאנט פון איינעם וואס האט נישט קיין פיס? מעשה פון זיבן בעטלערס, זיבעטן טאג.

וועלכע זאך ווערט דערמאנט אין די מעשה און אויך אין מעשה ב' פון דער מלך און קייסער? גזלנים

דער געווינער אויף 'דער היגר' 1 איז הילד החשוב נחום פראנק, ירושלים,

די מתנה קען מען נעמען ביים משגיח ת"ת ברסלב י"ם ר' משה געפנר הי"ו

ווען איר שרייבט איין אייער קינד אין מתמידים 'זהודעתם לבניך' גייט ער אריין אין א גורל *

צו קענען אריינגיין אין סיי וועלכע ברסלב'ע שול אדער ברסלב'ע געשעפט
וואו מען פארקויפט דעם רבי'נס ספרים א.ד.ג, און אנפילן א פולע פישקע.
וואס ער פאקט זיך איין אין 'אינס און א האלב מינוט' איז זיינס.

די מתמידים
קאסט
א חודש'ליכע צאלונג

מען קען
זיך נאך
איינשרייבן
אין די
קומענדיגע
צען טעג און
אריינגיין
אין גורל
בעז"ה

די נומערן זיך איינצושרייבן:
ארץ ישראל:
073-351-7202
ניו יארק:
1-646-585-2977
ענגלאנד
020-376-97807

* געבינדן מיט עטליכע תנאים.

וועט זיין אַ מבול - מען וועט שיסן מיט אַפיקורסות, נישט קיין מבול פון וואסער! נאר אַ שטורעם פון שלעכטע מחשבות, און אלע בערג וועלן פארדעקט ווערן, און אפילו אין ארץ ישראל וואס דער מבול איז נישט אנגעקומען דארט, נאר עס האט פון גרויס דרוק אויף אריינגעשפריצט וואסער פון מבול, וועט אויף אין די צייטן - פון עיקבתא דמשיחא אריינשפריצען אפילו אין די פשרע הערצער.

דער רבי האט דאן געזאגט אז מיט חכמות וועט מען זיך נישט קענען קיין עצה געבן, אלע שרים וועלן זיך צעשפרייטן די קעניגרייכן וועלן זיך נישט דערהאלטן, נאר די פשוט'ע תהלים זאגערס וועלכע זאגן תהלים בפשיטות, זיי וועלן אנטון דעם קעניגליכן קרוין אויפן קאפ פון משיח ווען ער וועט במהרה קומען.

(כוכבי אור)

זיך אז די שרים ווילן אהיימנעמען דער קעניג צו זיך אין פאלאץ.

רופט זיך דער קעניג אן צו זיי: "וויבאלד ענק האבן מיר נישט געראטעוועט פונעם שטורעם, אייך זענען זיך אלע צעלאפן זיך אליין צו ראטעווען, נאר דער דארפסמאן האט מיר געראטעוועט, דא, ביי אים אין שטוב שפיר איך אזא אנגענעמענקייט און געשמאק, דעריבער וועט ער מיר אהיימנעמען מיט זיין וועגעלע און מיט די קליידער, און ער וועט מיר זעצן אויף מיין כסא מלוכה.

דער הייליגער רבי האט אונז פארציילט די משל און צוגעענדיגט, אז עס ווערט געברענגט אז פאר משיח וועט קומען

חשוון מרחשין שפתייה

חודש חשוון שאקלען זיך נאך די ליפן פון יום טוב

די אלע קינדער וואס האבן נאכנישט געענדדיגט זייער ספר וואס זיי האבן זיך אונטערגענומען ביז ה"י תשרי, מיר געבן אייך נאך צייט ביז סוף חודש חשוון,

כאפט אריין!!

מעשה כיון יסא

צאם רבינוס

משנים

האט געוואוינט א דארפסמאן. ער האט אריינגענומען דעם קעניג צו זיך אין שטוב, אים אָנגעקליידעט און אים סערווירט פון זיינע מאַכלים אַ גריץ (סאַרט זופּ). דער קעניג איז געווען דורכגעפרוירן פון קעלט, האט דער דארפסמאן אים אָנגעווארעמט דעם אויוון און געלייגט דעם קעניג שלאָפן נעבן אויוון, זיינע פאַרפרוירענע ביינער זאל זיך אויפלאָזן.

די זיסע טעם וואס דער קעניג האט געשפירט יענעם נאכט האט ער קיינמאל בעפאר נישט טועם געווען, ווייל ער איז געווען אזוי איבערגעשטרענגט און מיד... ווי נאר דער מבול האט זיך אָפגעשטילט זענען די הערן און שרים ארויס פון זייער באהעלטעניש, זיי הייבן אן זוכן דעם קעניג ביז זיי דערגרייכן דעם הייזקע און טרעפן דעם קעניג אין א זיסע שלאָף. פארשטייט

עס איז געווען אמאל א קעניג וועלכער איז געגאנגען פאנגן חיות (אנולאוי). ווען דער קעניג פלעגט זיך ארויסלאזן אויף אזא אקציע פלעגט ער זיך פארשטעלן ווי א פשוט'ער מענטש ער זאל זיין מער מינטער און אויפגעלייגט.

זייענדיג אינמיטן זיין געיעג האט זיך אראפגעלאזט ממש א מבול פון וואסער און אלע הערן און שרים וואס האבן אים באגלייט זענען אלע זיך צעלאפן יעדער אין זיין באהעלטעניש...

דער קעניג איז געווען אין א גרויסע סכנה, ער זוכט א רעטונגס אָרט וואו ער זאל זיך שיצן פונעם שאס-רעגן, נאכן זוכן א שטיק צייט האט ער ענדליך געטראפן א טיפישער הייזקע אין א דאָרף, דאָרט

המשך אויף זייט 16

